

רפי בלומנפלד
הסבלנות משתלמת

באורגונה לבנה

מסיבת-החתונה של דליה וינשטיין (49) והארכיטקט רפי בלומנפלד (61) עמדה להיערך ל-300 איש מסביב לכריכת-השחייה של יודי עופר. את הבית תיכנן רפי. כמו שהשתתף בתיכנון-הפנים של הכנסת. בית-אסיה, ודירתו של יצחק רבין.

מי שטיפרו את נשף-החתונה היו שתי הבנות, שהן בנות 20 ו-22, מנשואיו השלישיים, שהפצירו באב-החתונה תהיה שקטה וצנועה. כרי שלא להשתתף בה, קמו הבנות ונסעו לאילת.

החתונה נערכה ביום השלישי ברכנות, בנוכחותם של כמה ידירים. המסיבה נערכה לכמה עשרות אנשים בכיתו של השותף ברמת-השרון. דליה נראתה יפהיפה, בשמלת-האורגונה הלבנה. היא התפרסמה כאחת הבחורות היפות והחריפות ביותר בעיר. אלה נשואיה השלישיים. בעבר היתה נשואה לדוד בן-גוריון, קבלן ירושלמי, ולראובן שמואל, בעל מיפעל למחשבים.

לרפי אלה הם נישואין רביעיים. היה נשוי בעבר לרקרנית עליזה שדה, לרוזי, דיילת ראשית באל על. ולרותי בלומנפלד, שלה היה נשוי במשך 20 שנה.

הרומן בין דליה ורפי היה אחד הלוהטים ביותר. הוא החל לפני שלוש שנים, ובעיקבותיו עזב רפי את ביתו המפואר באפקה.

רותי חזרה והודיעה במשך שנים לסוכבים אותה — שהיא לעולם לא תתן גט. דליה חיכתה שנים בסבלנות. היא עברה להתגורר עם רפי בוויולה בת ארבעה מיפלים בשיכון-הן. השבוע הגשים הוגז את חלומה.

טיפול שורש

כשקראתי השבוע על איגוד רופאי-השיניים, שקיבל צו לסגירת ארבע מרפאות-שיניים פרטיות שהעזו לפרסם ולהילחם במחירים הגבוהים שנגבים מהחולים, החלטתי שאני חייבת לכתוב סיפור.

לפני יותר משנה סתתי באל-על מלונרון לארץ. לירי ישבה אשה חומת-שיער, נחמדה.

שכנתי לטיסה נשבעה לי שהיא לא תטוס יותר בחברת אל על. איך העז הפקיד של החברה בנמל-התעופה לגבות ממנה עשרות שטרלינגים עבור מטען-ייתר?

ומאוחר יותר סיפרה שהיא נוהגת לטוס ללונדון מדי שבועיים-שלושה לשלושה ימים, לפעמים לארבעה, כדי לטפל בשיניה.

כך נוהגות לעשות גם חברותיה הטובות ביותר, כי בחשבון הסופי וול יותר לטוס ללונדון, שם מחכה לה הנהג ממכונית-לימוזין, המוביל אותה כמומן למלון הטוב ביותר בעיר. כל זה וול מהמחר שהיו גובים ממנה עבור אותו הטיפול בארץ.

רק בשלב מאוחר יותר של השיחה-התברר לי ששכנתי-לטיסה היא בתו של האיש העשיר ביותר בארץ, שנמנה עם עשירי-העולם, אסתר זוכוביץקי-אייזנברג.

אסתר זוכוביץקי-אייזנברג
לחסוך אצל הרופא

הרקדן שלנו בהוליבוד

כשחסר לה בצל, היא הולכת לשאול אותו מהשכן, מל ברוקס. בקבוקי-שמן היא לוקחת בדרך-כלל מברברה סטרייסנר, וכשמעמם לה בליה, היא שואלת ספר מהשכן שלה מימיו, הסופר הרולד רובינס.

את מסיבת יום-השנה ה-50 לנשואי הוריה היא ערכה ביום השלישי למאות אנשים בכרם-התימנים.

היא: הזמרת חרוזה עמרני. שעובדה את הארץ לפני 16 שנה, ושמואחר יותר נישאה לאמריקאי דדלי דנוף, אורולוגי-מנתח מומחה. "לחרוזה הקטנה" (גובה 155 סמ') היו כמה סיבות טובות נוספות למסיבה. היא עוד זוכרת את ימי-הילדות שלה, כשכל המישפחה שלה ושל סבתא גרו בבית אחד בכרם, ארבע-חמישה חדרים. כשיום אחד רבו אמא וסבתא, אסרה סבתא עליהם להשתמש בבית-השימוש היחיד שהיה בבית. היא זוכרת את הסבל שעבר עליה במשך שמונה שנים — הפלות, לידת ילד שמת, עד שילדה את שני ילדיה, אוריאל בת 47 ודורון בן 37, ואת המחלה שבה לקה אביה.

ראובן, שכחת את הטסטר?

שלוקחים צ'אנס בכל הודמנות, שאפילו אם נכונה להם כוויה קלה, אין הם נרתעים. אצל אלה החיים מלאי-הפתעות. אין הם יודעים מה מחכה להם מעבר לפינה הבאה. פחד!

מה אני מתפלספת? אני יודעת, בא לי, סתם קחו למשל בנושא החשמל. בעלי לא ניגש להחליף אפילו נורה, בלי לשלוח אותי לחפש את הטסטר. בלי לתחוב את הטסטר לכל פינה הוא לא מתעסק בחשמל.

מה שאני אוהבת אצל אנשים זה בעיקר היסודיות. אני מעריצה את מי שניגשים לכל עניין ללא זילזול, בודקים-מכל הצדדים, מחטטים קצת בקישקעס, ורק אחרי-כך נופל הפרו: כן או לא.

קחו למשל בנושא החשמל. בעלי לא ניגש להחליף אפילו נורה, בלי לשלוח אותי לחפש את הטסטר. בלי לתחוב את הטסטר לכל פינה הוא לא מתעסק בחשמל.

אך יש שלמולם עוד לא למדו, כאלה

עירית בולקא
ענייני שכנים -

כך. ומה הקשר לראובן בן? תהרגו אותי אם אני יודעת, פשוט אין קשר. אך כל פעם שאני חוזרת ונוכרת בראובן כץ, אני שבה ונוכרת בטסטר. משהו פרוידיאני.

נעזוב את פרויד, ואל תזכירו לי טסטרים, ובואו ונחזור לראובן, כשכרגיל ממשיך בחברת חברו הטוב, שלום פנסטר, לנהל את המועדון המפורסם בתל-אביב, ועוד עסקים מעסקים שונים, ושהיה עד לפני חודשים מעטים אחד הרווקים המבוקשים ביותר בעיר זו.

רק לפני כמה גיליונות סיפרתי לכם שהוא ואהבת-חייו, עירית בולקא, נוסעים לקפריסין להינשא שם בנשואין אזרחיים. כי הוא כהן והיא (הזמרת) גרושה, ומשום-כך עליהם להרחיק נדוד כדי להינשא.

זהו, ומאז? לא נעים, ואל תשאלו. החבילה התפרדה. עירית לחזר וראובן לחזר, והעסק מאד לא נעים.

מה קרה? אל תשאלו אותי, אני מבולבלת. רק יודעת שעירית ארזה את הפעקל, וחזרה להתגורר

הכל תמורת משכורת בארץ של 1000 דולר לחודש?

אך איך חי אביה באמריקה, אחרי שהיה בזמנו יו"ר סניף חרות בכרם, ציוני שרוף שנבחר כ"קירית-אביב" ושנמחה בגין הוא האיש הנערץ עליו ביותר?

"מצאתי דרך איך להעסיק את הוריי שם. אבי

חרוזה עמרני (באמצע) והוריה שושנה וזכריה עמרני
מערץ של בגין בין שיקסעס

מטפל בדגיי-הזהב שבכריכת הבית. שלוש פעמים בשבוע לוקחת אותו העוזרת ללמוד אנגלית, ופעמיים בשבוע הוא רוקד ריקוד אירובי שעתיים עם מיטב החתיכות של בוורלי-הילס, כשהוא הגבר היחיד שם. הוא בן 75. את צריכה לראות את פניו כשהוא חוזר משם!

זכריה-יחיא עמרני, מחלת פרקינסון, שבקבוצתיה העבירה חרוזה את הוריה לביתה שבקליפורניה.

כששאלתי אותה מדוע אינה חוזרת לארץ, הסבירה: "החוקת הבית שלנו עולה 15 אלף דולר לחודש. איך אני אשכנע את בעלי, שיעזוב את

עם אותה הידידה שעמדה התגוררה בעבר. לפני שהכירה את ראובן.

הצרה היא שאצל עירית נושא החברות והידידות רגיש במקצת, ופעם אף הגישה תביעה נגד חברת-הילדיה, ונגד ידידתה של זו, לפינוי הדירה, בגלל טענות השכנים. הסתבר שבדירה נערכו מעין אורגניות-זוטא של לסכיות וכלביהן.

ראובן בן
- כולל כלבים

זהו, הפעם באמת — זהו. רק ששוב בא לי לשאול את ראובן: מה קרה לטסטר, ראובן? איפה השארת את הטסטר, ראובן? להבא אל תזנו בלעדיו, ראובן? מה קורה פה, ראובן?